

Hrubala, Lipšic a Sorosove mimovládky alebo Ako môže byť Špecializovaný trestný súd neustranný a objektívny?

- CZ24 News | 12. dubna 2023

SLOVENSKO: Systém mimovládnych organizácií na Slovensku sa spája predovšetkým s menom amerického miliardára Georgea Sorosa, ktorého sieť mimovládnych organizácií funguje vo vyše 100 štátoch. Aktuálne je možné konštatovať, že tieto mimovládky prenikli svojím vplyvom, systémom a finančným napojením do slovenskej vlády ako aj samotných vládnych rezortov.

Napriek tomu, že sa hovorí, že „ryba smrdí od hlavy“, vyššie uvedený nadpis sa v žiadnom prípade netýka všetkých sudcov na Špecializovanom trestnom súde (ŠTS). Skôr mi ide o to, aby som preukázala, čo všetko spája dve kľúčové osoby (nie osobnosti), z ktorých je jedna špeciálnym prokurátorom a druhá predsedom ŠTS.

Ján Hrubala a Daniel Lipšic. Tak veľmi navzájom si blízke osoby. Navzájom pomáhajúce si ešte z čias ďalekej minulosti (aj pri vzájomných „prúseroch“). Až natolko si blízke, že to vylučuje akúkoľvek objektivitu a neustrannosť pri súdnych pojednávaniach, ktoré pojednáva alebo spolupojednáva (v prípade senátu) Ján Hrubala a ktoré žaluje Úrad špeciálnej prokuratúry. Samozrejme sa to týka len prípadov, na ktorých Lipšicovi extra záleží – čiže ak ide o tzv. „politické“ kauzy. Tento vzťah sa dá definovať ako „otročia“ podriadenosť Hrubalu špeciálnemu prokurátorovi.

Ján Hrubala

Daniel Lipšic

Hrubala, Lipšic a mimovládne organizácie

V januári 1995 bol Ján Hrubala odvolaný z funkcie podpredsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici ministrom spravodlivosti Liščákom (HZDS). V marci 1995 sa [Hrubala pre SME vyjadril](#), že plánuje naďalej ostať sudcom. Tu treba poznamenať, že počas svojho pôsobenia na Krajskom súde BB Hrubala vyvolal rozruch, keď odmietol schváliť Slovenskej informačnej službe návrh na odpočúvanie banskobystrického biskupa Rudolfa Baláža. Takže kto si ho mal všimnúť si ho určite všimol. Bohužiaľ, to bolo asi posledný krát, keď Hrubala „po chlapsky“ ukázal, že má „gule“.

Napriek svojim prehláseniam v roku 1995, v roku 1996 už Hrubala sudcom nebol. Stal sa advokátom a začal pôsobiť v rámci siete mimovládnych organizácií na Slovensku. Z nestranného sudcu Hrubalu sa stal **ideologicky motivovaný aktivista**. A tým už aj ostal. Nebolo by na tom nič zlé, keby opäť nezastával pozíciu sudcu, nakoľko jeho rozhodnutia už vôbec nie sú nestranné.

Podľa slov samotného Hrubalu, ktoré boli zverejnené v publikácii „[Many roads to justice](#)“ (jej vydanie financovala americká mimovládna organizácia The Ford Foundation v roku 2000), zlom v jeho kariére spôsobilo sympóziu PIL (Public Interest Litigation) v roku 1996. Inými slovami, „ulovili ho“ v roku 1996 na sympóziu ako sľubného bojovníka proti „mečiarizmu“. Dostal patričnú „výchovu“, školenia a mohol začať so svojou „aktivistickou“ činnosťou.

George Soros

Tu odbočím od témy a vysvetlím ako to v tom čase vyzeralo s mimovládnymi organizáciami. Len

naivní ľudia si myslia, že mimovládne organizácie sú tu preto, aby len pomáhali verejnosti v rôznych oblastiach. V skutočnosti ide o niečo ako lobistické organizácie, z ktorých má každá svoju agendu a ciele, ktoré sa snaží v tej alebo onej krajine pretláčať. Túto agendu formuje úzky okruh osôb (väčšinou „donori“ mimovládnych organizácií) a v príslušnej krajine ju lobujú miestni aktivisti s výdatnou pomocou zo zahraničia. Týmto nechcem chváliť alebo haniť mimovládne organizácie, to v žiadnom prípade. Len tým chcem povedať, že nie všetko, čo „naprogramuje“ úzky okruh donorov je dobré pre celú verejnosť v príslušnej krajine a armáda mimovládnych aktivistov v príslušnej krajine napĺňa vízie jedného človeka alebo úzkej skupiny ľudí.

Systém mimovládnych organizácií na Slovensku sa spája predovšetkým s menom amerického miliardára G. Sorosa, ktorého sieť mimovládnych organizácií funguje vo vyše 100 štátoch. Aktuálne je možné konštatovať, že tieto NGO prenikli svojím vplyvom, systémom a finančným napojením do slovenskej vlády ako aj samotných vládnych rezortov. Obrovský dôraz sa kladie na prienik do výchovy, vzdelávania a mimoškolských činností. Tretí sektor sa pevne zakorenil na stredných školách, univerzitách a diktuje témy na výuku, poskytuje granty a následne infiltruje svojich aktivistov, ktorým neskôr spriaznení novinári dajú priestor ako „expertom“ na ovplyvňovanie verejnej mienky. Pritom nestrpia žiadny (často oveľa viac podložený a relevantnejší) iný názor a jeho nositelia sú označovaní za hoaxerov, ruských propagandistov, dezolátov a podobne. Slovenská mimovládna organizácia, ktorá bola (je) priamo napojená na Georga Sorosa sa volá **Nadácia pre otvorenú spoločnosť** (NOS). Nadácia vznikla v roku 1992 ako grantovo-operačný slovenský právny subjekt z prostriedkov Open Society Institute (New York). No a NOS prerozdeľovala granty ďalším slovenským mimovládkam. Ako nadácia bola zaregistrovaná ministerstvom vnútra 17.06.1997.

Ale späť k Hrubalovi, Lipšicovi, prípadne iným slovenským politikom. Podľa [výročnej správy Nadácie pre otvorenú spoločnosť za rok 2000](#), patril do agendy nadácie aj rozvoj občianskej spoločnosti na Slovensku. V rámci tejto agendy fungoval aj **právny program**. Pre tento program bola vytvorená tzv. **expertná komisia**, ktorej súčasťou boli okrem iných aj **Ján Hrubala** a **Daniel Lipšic**. Mimo toho bol Hrubala aj súčasťou najvyššieho orgánu nadácie – členom správnej rady. Aby to bolo úplne dokonalé, Nadácia pre otvorenú spoločnosť poskytovala granty aj Nadácii Občan a demokracia, kde pôsobila v tom čase ešte donedávna ministerka spravodlivosti **Mária Kolíková**. Takže špeciálny prokurátor, predseda Špecializovaného trestného súdu a nedávna ministerka spravodlivosti boli / sú ovplyvňovaní ideológiou, ktorej tvorcom je údajne bývalý nacistu George Soros (počas 2. svetovej vojny mal pomáhať nacistom).

Mária Kolíková

Podľa [Výročnej správy NOS za rok 2001](#) bol jedným z jej programov tzv. Právny program. V rámci tohto programu boli udelené granty napr. **Márii Kolíkovej** – 2 000 USD, študijný pobyt na Georgetown Law School vo Washingtone, USA (v roku 1994 tu absolvoval študijný pobyt aj Daniel

Lipšic). V rámci právneho programu NOS bola podporená aj účasť jednotlivcov na konferenciách a stretnutiach usporiadaných OSI Budapešť, ... v rámci regionálnych programov: Medzinárodná konferencia o alternatívnych spôsoboch trestu v krajinách strednej a východnej Európy, 10. - 11.09.2001, Bukurešť, Rumunsko - **Daniel Lipšic**, Zlepšenie učiteľských programov kliník práva na každý deň, 21.- 25.08.2001, Budapešť, Maďarsko, **Mária Kolíková**. V rámci programu Rozvoj demokracie, NOS poskytla grant organizácii PDCS - Partners for Democratic Change Slovakia - Centrum prevencie a riešenia konfliktov vo výške 1 553 900 Sk. K danej organizácii mal veľmi blízko **Ján Hrubala**, podieľal sa na jej viacerých projektoch. Pritom bol Ján Hrubala v roku 2001 vedený ako člen Správnej rady Nadácie pre otvorenú spoločnosť. Okrem toho figuroval aj ako člen Expertnej komisie v rámci Právneho programu. Ako externý expert v rámci Právneho programu bol vedený aj v tom čase vedúci úradu Ministerstva spravodlivosti **Daniel Lipšic**.

Vediac, že Hrubala ako aktivista vzišiel zo „Sorosovskej“ mimovládky a poznajúc „antisorosovskú“ rétoriku Roberta Fica, nájde sa vôbec niekto, kto by sa domnieval, že Hrubala bude v akejkoľvek „smeráckej“ kauze postupovať nezaujatý?

Hrubala a Lipšic v štátnej správe

Kedže aktivista Hrubala a „nádejní“ káder KDH Daniel Lipšic si počas svojho pôsobenia v rámci aktivít Nadácie pre otvorenú spoločnosť padli do oka, ich vzájomný kontakt neustal ani po tom, ako sa Lipšic stal ministrom spravodlivosti. V roku 2002 sa Hrubala stal riaditeľom Odboru boja proti korupcii na Úrade vlády SR, kde pôsobil až do roku 2005. Na túto pozíciu ho dosadil práve minister spravodlivosti a podpredseda vlády pre legislatívu Daniel Lipšic, ktorý bol v tom čase nadriadeným Hrubalu.

V roku 2005 Lipšic inicioval založenie Špeciálneho súdu (Neskôr Špecializovaného trestného súdu), ktorého pevnou súčasťou sa stal Lipšicovi lojálny Ján Hrubala.

Lipšic zachraňuje Hrubalu...

A hneď niekoľko krát. V roku 2001 bol Jánovi Hrubalovi odobraný vodičský preukaz za alkohol za volantom (k alkoholizmu Hrubalu sa ešte vrátim). Viaceré vrabce „čvirikajú“, že mal zraziť 11 ročné dievča. Je zaujímavé, že už v decembri 2002 bol zamestnaný na Úrade vlády a jeho nadriadeným sa stal Daniel Lipšic (podpredseda vlády pre legislatívu). Zaujímavé preto, lebo funkcia riaditeľa Odboru boja proti korupcii si vyžadovala bezpečnostnú previerku. A Hrubala ju podľa všetkého aj od Národného bezpečnostného úradu dostal. Ako sa NBÚ vysporiadal s láskou Hrubalu k alkoholu? Či pomohol Lipšic?

Hrubala sa však nepoučil. 15.júla 2005 (už ako sudca Špeciálneho súdu) spôsobil autonehodu pri Žiari nad Hronom (Šášovské Podhradie), keď mal naraziť do zadnej časti nákladného auta a spôsobiť škodu vo výške 430 000 Sk. **Pritom po nehode sa Hrubala odmietol podrobiť dychovej skúške!!!** Následkom čoho mu bol zadržaný vodičský preukaz.

O to komickejšie vyznelo to, ako sa Hrubala neskôr obhajoval pred disciplinárnym senátom. Tvrdil, že pred jazdou alkohol určite nepožil, ale na okolnosti nehody si nepamätá, lebo utrpel otras mozgu. Pritom svedkovia uviedli, že po nehode sa Hrubala choval úplne normálne, niekoľko krát telefonoval s manželkou.

Takže Hrubala za 5 rokov spácha dve autonehody, pri jednej má dokázaný alkohol, a pri druhej alkohol dokázaný nemá, nakoľko odmietol fúkať. Už len za toto by mal byť vyzlečený z talára.

Pomohol opäť Daniel Lipšic. Vyznieva to ale ako groteska. Návrh na potrestanie Hrubalu spísali jeho

kamarát minister spravodlivosti Daniel Lipšic a vtedajší predseda ŠTS Ján Králik (ďalší kamarát Hrubalu). Návrh bol samozrejme veľmi mierny – pokuta 15 000 Sk, zákaz šoférovania na dva roky a 15 % zrážky zo mzdy po dobu troch mesiacov. Len tak mimochodom v prípade nehody, ktorú zaviniť okresný sudca z Rimavskej Soboty Vladimír Kvetko, Lipšic žiadal najprísnejší trest pre sudcu – vyzlečenie z talára. Ale u Lipšica to už všetci vieme, že inak posudzuje seba a svojich ľudí a inak ostatných a práve preto sa nikdy nemal stať špeciálnym prokurátorom.

A opäť – okamžite mal konať Národný bezpečnostný úrad. Keďže je Hrubala stále sudcom na ŠTS (dokonca jeho predsedom) – tak zjavne nekonali!

Ďalšie „pikošky“, ktoré spájajú Lipšica a Hrubalu...

Stranícke angažmán

Lipšic a Hrubala majú spoločné aj to, že obaja sú skrachovaní politici. Lipšic pôsobil dlhé roky v KDH, zastával funkcie ministra spravodlivosti a vnútra, v roku 2012 z KDH odišiel. Založil svoj politický subjekt NOVA, ktorý ako celok nepredstavoval a nepredstavuje nič. Pred voľbami 2016 sa niektorí členovia NOVA stali poslancami len vďaka tomu, že kandidovali na kandidátke OĽaNO. Detto v roku 2020. Lipšic de jure z politiky odišiel po tom ako pri automobilovej nehode zabil človeka (nikdy však nie de facto).

Stranícka kariéra Hrubalu bola o dosť kratšia. V roku 1998 kandidoval do parlamentu na kandidátke SDK. Ešte predtým sa angažoval v Demokratickej strane. V apríli 2001 sa poslaneckého mandátu vzdal poslanec DS Peter Zajac a nahradiť ho mal v parlamente práve Hrubala. Hrubala sa napokon po konflikte s Ľudovítom Kaníkom poslancom národnej rady nestal. Hrubala má skúsenosti aj s komunálnou politikou, pôsobil ako miestny poslanec v Banskej Bystrici.

Tým pádom vystáva ďalšia otázka – môže funkciu predsedu Špecializovaného trestného súdu a sudcu zastávať stranícky angažovaný aktivista? Odpoveď všetci poznáme. A to isté platí aj u špeciálneho prokurátora.

Je tu ešte jedna spoločná črta Lipšica a Hrubalu – obaja akúkoľvek politickú angažovanosť v súčasnosti popierajú, ale fakty nepustia... .

„Láska“ Denníka N

O tom, kde chodí Lipšic „plakať“, vedia všetci. Do Denníka N na plece väčšinou Moniky Tódovej. Tá spoľahlivo funguje vždy ak treba mediálne zakryť nejaký „priekak“ Lipšica. Rovnako je to aj v prípade Hrubalu, stačí si dohľadať rozhovory Hrubalu pre Denník N.

Práve Hrubala má však v tomto médiu ďaleko väčšie zázemie, než sa zdá na prvý pohľad. Je [vedený ako autor tohto denníka](#). Členkou redakčnej rady Denníka N je totiž aj istá **Eva Kováčechová**. Začínala ako advokátska koncipientka v Advokátskej kancelárii Jána Hrubalu (1999 – 2002). Následne si budovala kariéru vo viacerých mimovládnych organizáciách. Pôsobila aj v rámci kauzy „Pezinská skládka“. V minulosti práve v jej advokátskej kancelárii absolvovala svoju veľmi spornú stáž súčasná prezidentka Zuzana Čaputová.

Eva Kováčechová

Vydieracie praktiky

Aj Lipšic, aj Hrubalu majú vo zvyku využívať vydieracie praktiky, aby presadili svoje názory. Svoje by o tom vedeli rozprávať či už jednotliví prokurátori na Úrade špeciálnej prokuratúry alebo sudcovia na ŠTS. Hrubala sa pri využívaní týchto praktík skrýva za „objednávku verejnosti“, čo je samo o sebe zvrátené. Áno, čítate správne, **Hrubala núti niektorých sudcov rozhodovať podľa objednávky verejnosti**. Teda aspoň tým argumentuje. Ale sudca sa pri rozhodovaní má riadiť spravodlivosťou, dôkaznou situáciou a inými faktormi, ale určite nie verejnou objednávkou. Veď o tom je princíp nezávislosti súdnej moci. Ale uplatňovanie tohto princípu nemôžeme očakávať od aktivistu, ktorý je navyše aj notorickým alkoholikom.

Rovnako blbé reči mala aj ex ministerka Mária Kolíková. A z času na čas ich má aj špeciálny prokurátor Daniel Lipšic.

Čo vyplýva z vyššie uvedeného?

Po prvé, Špecializovaný trestný súd nie je nezávislým súdom (vychádzam z princípu, že „ryba smrdí od hlavy“). Jeho predseda je kreatúrou špeciálneho prokurátora Daniela Lipšica, ktorému vďačí za celú svoju kariéru v súdnictve od roku 2003. Vďačí mu aj za riešenie jeho „prúserov“. Vo viacerých výpovediach zazneli svedectvá o tom, ako príslušníci NAKA realizujú úkony s ohľadom na dátum, kedy bude mať na ŠTS službu lojálny sudca. K takýmto sudcom patrí aj Ján Hrubala. Sudcovia ŠTS nemajú pri svojom rozhodovaní v dôležitých kauzách (dôležitých pre Lipšica a tým pádom pre Hrubalu) vôbec voľnú ruku, vo viacerých prípadoch sú doslova vydieraní. A pokiaľ by sa ozvali, tak hneď príbehne Denník N a toho, kto sa ozval – znemožní.

Po druhé, na čele takej kľúčovej inštitúcie akou je Špecializovaný trestný súd stojí v prvom rade aktivista (nie sudca), čo je samo o sebe strašné. A ak ešte ide o aktivistu, ktorý je závislý na požívaní alkoholu (väčšinou popíja už od rána) a ktorý nemá problém pojednávať pod vplyvom, tak sa človek len za hlavu chytá. A tento človek pravidelne požíva alkohol aj na oslavách Lipšicových jubileí, kam je pozývaný ako Lipšicov lokaj...

AUTOR: David Friček

ZDROJ: defendthetruth.io